

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSO Karolina Siwierska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu – Łukasza Jakuszewskiego

po rozpoznaniu w sprawie skazanego **M. N.**

z urzędu

w przedmiocie częściowego umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego i przekazania sprawy w pozostałym zakresie zgodnie z właściwością rzeczową i miejscową

postanawia

1. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzyć postępowanie karne w przedmiocie wydania wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone skazanemu M. N. wyrokami Sądu Okręgowego w P.: z dnia 6. 11. 2008 r., sygn. akt III K 417/08 i z dnia 23. 11. 2009 r., sygn. akt III K 336/09

2. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 i 2 k.p.k. w pozostałym zakresie stwierdzić niewłaściwość Sądu Okręgowego w P. do rozpoznania sprawy skazanego M. N. w przedmiocie wydania wyroku łącznego i przekazać ją Sądowi Rejonowemu w S. G. jako właściwemu miejscowo i rzeczowo.

UZASADNIENIE

M. N. był wielokrotnie karany sądownie. Przed sądem okręgowym jako sądem pierwszej instancji był skazany jedynie wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 6. 11. 2008 r., sygn. akt III K 417/08. Następnie wobec skazanego zostały wydane dwa wyroki łączne: Sądu Okręgowego w P. z dnia 23. 11. 2009 r., sygn. akt III K 336/09 (został wykonany w całości) i Sądu Rejonowego w S. G. z dnia 18. 01. 2016 r., sygn. akt II K 1014/15.

Po wydaniu wyroku łącznego Sądu Rejonowego w S. G. z dnia 18. 01. 2016 r., sygn. akt II K 1014/15 M. N. był jeszcze dwukrotnie karany sądownie wyrokami Sądu Rejonowego w S. G. - z dnia 9. 12. 2015 r. sygn. akt II K 1198/14 i z dnia 9. 06. 2017 r. sygn. akt II K 7/17.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że ostatni wyrok skazujący M. N., a mianowicie wyrok Sądu Rejonowego w S. G. z dnia 9. 06. 2017 r. sygn. akt II K 7/17 został wydany po wejściu w życie ustawy z dnia 20. 02. 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20. 03. 2015 r.), wobec czego w przedmiotowej sprawie zaistniała możliwość zastosowania przepisów rozdziału IX k.k. w brzmieniu po nowelizacji, która weszła w życie w dniu 1. 07. 2015 r. przy czym w myśl przepisu art. 4 § 1 k.k. Sąd powinien rozważyć, która ustawa będzie dla skazanego względniejsza.

Zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu. Stosownie do § 2 tegoż artykułu, jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu. Przyjmuje się jednak, że właściwość do wydania wyroku łącznego uzależniona jest od wystąpienia warunków

do orzeczenia kary łącznej. Innymi słowy, **sąd, który nie orzekł kary podlegającej łączeniu, nie ma kompetencji do orzeczenia kary łącznej** (tak SN IV KK 405/09, LEX nr 577230; SA w Krakowie II AKz 106/06, KZS 2006, z. 4, poz. 44; SA w Katowicach II AKz 777/11, LEX nr 11297 - zob. S. Steinborn , Komentarz do art. 569 Kodeksu postępowania karnego, LEX 2013. Zgodnie z art. 572 k.p.k. jeżeli zachodzi brak warunków do wydania wyroku łącznego, sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. Zgodnie zaś z art. 35 § 1 k.p.k. sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi.

Rozważając kwestię dopuszczalności wydania nowego wyroku łącznego wobec M. N. obejmującego wyrok Sądu Okręgowego w P. z dnia 6. 11. 2008 r., sygn. akt III K 417/08, Sąd stwierdził, że nie zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej obejmującej karę wymierzoną ww. wyrokiem i to zarówno według przepisów w brzmieniu obowiązującym od dnia 1. 07. 2015 r. (z uwagi na fakt wykonania w całości wobec skazanego kary łącznej orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w P. z dnia 23. 11. 2009 r., sygn. akt III K 336/09, który obejmował karę wymierzoną skazanemu wyrokiem Sądu Okręgowego w P.z dnia 6. 11. 2008 r., sygn. akt III K 417/08), jak również według przepisów obowiązujących do dnia 1. 07. 2015 r. (z uwagi na fakt, że kara wymierzona skazanemu wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 6. 11. 2008 r., sygn. akt III K 417/08, objęta następnie wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w P. z dnia 23. 11. 2009 r., sygn. akt III K 336/09 nie łączy się z żadną inną karą wymierzoną skazanemu późniejszymi wyrokami skazującymi). Wobec powyższego postępowanie o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Okręgowego w P. należało umorzyć.

Z kolei uwzględniając fakt, że ostatnim sądem, który wydał wobec M. N. prawomocny wyrok skazujący był Sąd Rejonowy w S. G., należało przekazać mu przedmiotową sprawę jako sądowi właściwemu rzeczowo i miejscowo do jej rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w części rozstrzygającej postanowienia.

SSO Karolina Siwierska